

[Martin Sørensen (Peterslund).]

værende Tidspunkt, efter at Lovforslaget har gennemgaaet en saa grundig Behandling i det andet høje Ting og i Udvalg derovre, at komme dybere ind i dets Detailbestemmelser, idet Lovforslagets udførlige Bemærkninger afgiver en solid Begrundelse for Betimeligheden af at gennemføre de foreslaaede Bestemmelser.

Skulde man endelig fremsætte en Indvending, maatte det blive imod Lovforslagets Titel, der naturligvis er lovteknisk rigtig, men temmelig uforstaaelig for ikke-sagkyndige. Lovforslagets enkelte Bestemmelser er dog klare og forstaaelige.

Det, der har fremkaldt særlig Interesse, er de nye Regler, som foreslaas i § 2 om, at Hustruens Indkomst ved selvstændig Virksomhed kan fradrages med Halvdelen af Indkomsten, dog højst 2 000 Kr. Hvorvidt nu denne Loftsgrense er den helt rigtige, er der jo hos de interesserede delte Meninger om. I Folketinget har Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp foreslaaet den højeste Loftsgrense sat til 3 000 Kr., altsaa Halvdelen af en Hustruindtægt paa 6 000 Kr., og de Konservative foreslog i Udvalgsbetænkningen 4 000 Kr. Den højtærede Finansminister, der har den utaknemmelige Opgave at værgе Statskassens Indtægter, oplyser i Bemærkningerne, at den foreslaaede Højstegrense af 2 000 Kr. vil medføre en Mindreindtægt paa 6—8 Mill. Kr., hvorfor han er betænkelig ved at gaa med til et højere Maksimumsfradrag end 2 000 Kr. Da det omhandlede Fradrag kun skal gælde for 1947—48, og da man maa forudsætte, at Krav om yderligere Forhøjelse vil blive rejst ved Skattelovens Forlængelse næste Aar for 1948—49, maa vi nok være tilfredse med den foreslaaede Forbedring, hvorved Hustrufradraget forhøjes fra 800 Kr. i København og 600 Kr. for Landet — det var de højeste Beløb — til i alt 2 000 Kr. uden nogen Graduering efter Mandens Indtægt, selv om vi maa indrømme, at Beløbet i flere Tilfælde ikke fuldt ud dækker Omkostningerne ved Antagelse af huslig Medhjælp til Udførelse af det Arbejde, der paahviler en Husmoder, som arbejder uden for Hjemmet, eller giver fuld Erstatning for det Forhold, at Hustruens Indtægt løfter Mandens og Hustruens fælles Indtægter op i en højere Skatteskala, hvorved Skattebetalingen bliver større, end hvis Hustruen blev i Hjemmet og ingen ting tjente. Dette Spørgsmaal om Hustrufradraget vil antagelig ogsaa blive behandlet i Skattekommissionens Betænkning. Det er saa heldigt, at man fortsat kan henvise

Problemer, som vi ikke rigtig kan faa Ende paa, til denne Kommission.

At Børnefradraget er foreslaaet forhøjet noget fra Satserne i Loven af 21. Marts 1942, vil finde almindelig Tilslutning. Fradraget forhøjes 100 à 200 Kr., og det er en Lettelse for Familier med Børn. Spørgsmaalet om, hvorvidt Fradraget bør ydes for Børn ud over det 15de Aar staaar aabent. Det er ofte saaledes, at Udgiften til Børnenes Uddannelse, en Uddannelse, som Samfundet er højst interesseret i, først virker rigtig tyngende paa Hjemmet, naar Børnene bliver 14—15 Aar. Ogsaa dette Spørgsmaal vil Skattekommissionen formentlig tage med ind under sine Overvejelser.

Det er det væsentlige, jeg har at bemærke om Hovedforslaget. De andre to Lovforslag knytter sig nøje hertil og er en naturlig Følge af, at Hustrufradraget ændres, og paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale samtlige tre Lovforslag til Vedtagelse i det høje Landsting.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning, der fra dem alle er givet de foreliggende Lovforslag.

De Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. C. E. Christiansen fremsatte om, at man forhaabentlig vil tage Hensyn til de Kommuner, der allerede nu praktiserer Hustrufradraget paa den Maade, som man efter disse Lovforslag tilsigter, har jeg bemærket mig. Jeg tror, det ærede Medlem kan regne med, at dette Ønske vil blive respekteret, men jeg kan naturligvis ikke foregribe de Forhandlinger, der skal føres mellem Indenrigsministeren og Kommunerne, og derfor ikke sige noget om, hvilken Skikkelse de Forslag vil faa, der resulterer af disse Forhandlinger.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Martin Sørensen (Peterslund) i, at Titelen paa det første af de 3 Lovforslag er overmaade lang og besværlig. Naar jeg engang faar en ledig Stund, vil jeg gerne prøve paa, om vi kunde rationalisere nogle af vore Lovtitler lidt. De er jo undertiden ikke umiddelbart forstaaelige.

Det er jo rigtigt, som det ogsaa blev fremdraget af de ærede Ordførere, at der er mange Problemer tilbage vedrørende Beskatningen — der er Spørgsmaalet om Børnenes Uddannelse o. s. v. —, men det er jo ikke Formaalet med de aarlige Ligningslove, at de normalt skal løse store principielle Spørgsmaal; det maa henstaa til den mere almindelige Revision, som er under For-